375D0460

30.7.75 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 199/37

RÅDETS BESLUT

av den 22 juli 1975

om antagandet av gemensamma forskningsprogram samt program för samordning av forskningen om leukoser hos djur, stallgödsel, nötköttsproduktion och framställning av växtprotein

(75/460/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1] , och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 1728/74 av den 27 juni 1974 om samordning av jordbruksforskningen[2] innehåller bestämmelser om samordning på gemenskapsnivå av de nationella verksamheterna inom jordbruksforskningen för att målen för gemenskapens jordbrukspolitik lättare skall kunna uppnås.

I artikel 5 i den förordningen föreskrivs att rådet skall fatta beslut om särskilda åtgärder för samordning av forskningsverksamheter, avsedda att möjliggöra en effektiv organisation av de utnyttjade resurserna, effektiv användning av resultaten och inriktning av detta arbete mot gemenskapens jordbrukspolitiska mål samt att rådet också skall besluta om genomförandet av gemensamma projekt, avsedda att stödja eller komplettera det arbete som utförs i medlemsstaterna inom områden av särskild betydelse för gemenskapen.

Framstegen inom epizootiforskningen bidrar direkt till en förbättring av jordbruksföretagens produktivitet och undanröjer allvarliga hinder för harmoniseringen av lagstiftningen och handeln med djur och djurprodukter både inom gemenskapen och med ickemedlemsländer. Avsaknaden av särskiljande diagnoser och kunskaper om resistensprocessen vid leukos hos fjäderfä och vid Mareks sjukdom utgör en allvarlig fara för hönsuppfödare. Avsaknaden av en tillförlitlig metod för diagnostisering av leukos hos nötkreatur utgör ett hinder för den fria omsättningen av levande boskap.

Utvecklingen mot specialisering och intensifiering av husdjursproduktionen har gett upphov till intensiv stordrift av kreatursbesättningar, mycket ofta utan tillgång till betesmarker. Avlägsnandet av avfall från dessa företag vållar allvarliga miljöproblem, särskilt när företagen ligger nära befolkningscentra, vilket ofta är fallet. Detta avfall kan vara mycket värdefullt som gödselmedel. Jordbrukarna använder i allmänhet mineralgödselmedel, som är dyra och för vilka tillgången på längre sikt inte kan garanteras. Intensiv användning av mineralgödselmedel utgör också en miljöfara.

Inkomsterna för en stor andel av jordbruksföretagen i gemenskapen är beroende av resultaten av nötköttsproduktionen. Oberoende av strukturproblemen är den intensiva nötköttsproduktionens lönsamhet otillräcklig. Den nödvändiga ökningen av produktiviteten kan inte uppnås genom prishöjningar. Framsteg i fråga om uppfödningsmetoder, köttkvalitet och köttavkastning per djur är därför nödvändiga. Forskningens framsteg sker vanligen långsammare och är svårare att tillämpa direkt på nötköttsproduktionen.

I gemenskapen råder ett allvarligt underskott i fråga om tillgången på protein för djuruppfödning. Samtidigt får proteinprodukterna allt större betydelse för kostnaderna för animaliska produkter. Därför förefaller det viktigt att öka proteinframställningen i gemenskapen. Ett viktigt bidrag kan ges genom att proteinavkastningen per enhet av i gemenskapen redan odlade grödor förbättras. Samtidigt bör införandet av nya, proteinrika arter och varianter övervägas. Dessutom krävs forskning om användningen av protein i djurfoder.

Gemenskapens finansiella bidrag skall beslutas av rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapens forskningsprogram och programmen för samordning av forskningen om leukoser hos djur,

(1) EGT nr C 157, 14.7.1975, s. 10.
(2) EGT nr L 182, 5.7.1974, s. 1.

stallgödsel, nötköttsproduktion och framställning av växtprotein, som redovisas i bilagan, antas härmed.

2. Programmen kommer att börja år 1975.

Artikel 2

Tillämpningsföreskrifter för detta beslut, särskilt vad gäller de vetenskapliga prioriteringar som skall göras inom ett gemensamt program, kriterierna vid valet av de forskningscentra och institutioner som skall inbjudas att delta i de särskilda åtgärderna samt programmens inriktning under genomförandet, skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 8 i förordning (EEG) nr 1728/74.

Artikel 3

Kommissionen skall säkerställa att samordningsprogram genomförs inom området leukoser hos djur och stallgödsel, särskilt genom ordnande av seminarier och konferenser, studiebesök, forskarutbyten och vetenskapliga arbetsmöten samt genom sammanställning, analyser och offentliggörande av resultaten.

Artikel 4

Så snart programmen har slutförts, dock senast den 31 juli 1977, skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om resultaten av den forskning som genomförts inom ramen för de program som omfattas av detta beslut och om användningen av de enligt artikel 5 anslagna medlen.

Artikel 5

Gemenskapens finansiella bidrag till genomförandet av de program som avses i artikel 1 skall vara

Animala leukoser:	
Samordningsprogram	310 625 europeiska beräkningsenheter/år
Gemenskapsprogram	1 350 750 europeiska beräkningsenheter/år
Stallgödsel:	
Samordningsprogram	153 750 europeiska beräkningsenheter/år
Gemenskapsprogram	2 140 000 europeiska beräkningsenheter/år
Nötköttsproduktion:	
Gemenskapsprogram	3 772 000 europeiska beräkningsenheter/år
Växtproteinproduktion:	
Gemenskapsprogram	2 572 875 europeiska beräkningsenheter/år

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 1975.

På rådets vägnar

G. MARCORA

Ordförande

BILAGA

PROGRAMMENS VETENSKAPLIGA INNEHÅLL

I. LEUKOSER HOS DJUR

Leukos hos fjäderfä och Mareks sjukdom

a) *Program för samordning av forskningen om särskiljande diagnos av Mareks sjukdom och leukos hos fjäderfä*

— Fastställande av gemensamma kriterier för särskiljande diagnos av de båda sjukdomarna med hjälp av regelbundna kontakter mellan forskningspersonal i medlemsstaterna under kommissionens ledning.

b) *Gemensamt forskningsprogram om mekanismerna vid resistens mot Mareks sjukdom i syfte att öka vaccineringens effektivitet och ta fram nya metoder för att få sjukdomen under kontroll*

— Typ av av resistens

Resistens genom vaccin. Forskning om misslyckade vaccinationer och genetisk resistens, forskning om ärftlig resistens, vaccinering för studium av genetisk resistens och mottaglighet för Mareks sjukdom.

— Främjande av resistens

Forskning om virologiskt strukturerade antigener, antigener i samband med virus som vållar Mareks sjukdom och virus som vållar herpes.

— Resistensmekanismer

— Antikroppar:

— antikropparnas roll för genetisk resistens,

— humorala antikroppars roll för vaccin-inducerad immunitet,

— cellöverförda antikroppar och immunitet,

— immunitet som överförs av cellen och makrofagernas roll: dessa mekanismers roll som särskilda överförare av vaccin-inducerad och genetisk resistens,

— interferoner,

— "målcellers" resistens mot mutation, lymfoida cellers maligna transformationers inflytande på "muterade" egenskaper,

— naturliga hormoner, effekter av stress.

Leukos hos nötkreatur

a) *Program för samordning av forskningen om förbättringar av diagnosticeringen av leukos hos nötkreatur* för att få fram bättre kontrollmetoder med hjälp av ett enkelt, säkert och standardiserat test för tidig diagnostisering och underlättande av epizootologisk forskning.

— Utveckling av särskilda metoder för tidig diagnostisering av leukos hos nötkreatur, däribland forskning om användningen av immunodiffusion, immunofluorescens samt tekniker för prövning av radioimmunitet.

— Differentiering mellan enzootiska och andra former av leukos hos nötkreatur, däribland histologiska studier av tumörer.

— Elektroforesisk forskning i syfte att skilja celler från kronisk och akut leukos hos nötkreatur från varandra.

Dessa studier kommer att leda till

— en standardisering av de histologiska färgningsmetoderna,

— en korrelation mellan serologiska data och de olika histopatologiska formerna av sjukdomen.

b) *Gemensamt program för forskning om virologiska och etiologiska aspekter vid identifiering och studium av det infektiösa agenset vid leukos hos nötkreatur*

— Laboratoriemetoder

— Utveckling av metoder för storskalig framställning och av metoder för kvantifiering av viruspartiklar av typ C.

— Arbete med cell-linjer och cellkulturer, in vitro-överföring, tekniker för titrering av virus.

— Studier om de biokemiska, biofysiska och antigena egenskaperna hos viruspartikeln av typ C och dess roll i leukosens etiologi, särskilt olika reningsförfaranden, egenskaper hos omvänd transkriptas, egenskaper hos 60–70S RNA och protein från partiklar av typ C, hybridisering, försök att inducera sjukdomen med renade viruspartiklar av typ C.

— Genetik, patogenes och överföring av leukoser hos nötkreatur

— Studier av "maskerad överföring"

Undersökningar för att fastställa om det finns någon latent period (inga symtom, endast förekomst av virus) och för att fastställa hur detta stadium uppkommer och ändras, studier av leukosens utveckling inklusive C-typ-partiklarnas roll, överföring via ägg och sperma.

— Experiment för att öka det etiologiska agensets virulens, överföring av cellfria och cellinnehållande leukosmaterial till nyfödda kalvar för att förkorta inkubationsperioden, koncentrera värddjurets virus och studera agensets roll, försök att underlätta övergången från den hematologiska fasen till tumörfasen, överföring åtföljd av behandling med strålning och immunitetsmotverkande droger.

— Överföring av leukos hos nötkreatur till andra arter.

II. STALLGÖDSEL FRÅN INTENSIVUPPFÖDDA KREATURSBESÄTTNINGAR

a) *Program för samordning av forskningen i syfte att ta fram metoder för analys av stallgödsel från intensivuppfödda kreatursbesättningar, som kan tillämpas i hela gemenskapen, och att finna lösningar, anpassade till den lokala situationen*

— Jämförelse av analysmetoderna.

— Eliminering av lukt och patogena bakterier med hjälp av kemisk behandling i förvaringskärlen.

— Eliminering av lukt som uppstår i ladugården.

— Gödselns användning utanför jordbruket.

b) *Gemenskapsprogram för forskning för att intensifiera och komplettera forskningen om användning av gödsel genom spridning*

— Framställning och förvaring av halvflytande gödsel, inklusive eliminering av patogena bakterier, minskning av kvävehalten och behovet av biologiskt syre, studier av lukternas kemiska egenskaper och förvaringskärlens ventilation i syfte att eliminera lukter.

— Effekterna av de fysikaliska, kemiska och mikrobiologiska egenskaperna hos halvflytande gödsel, särskilt av dess innehåll av växtnäringsämnen, effekterna av organiskt material och förorenande partiklar på grödans avkastning och kvalitet, odlingsjordens egenskaper, markens flora och fauna, vattnets kvalitet i förhållande till jordart, mängden av halvflytande gödsel, behandlingen av gödseln, spridningstidpunkt, klimat, typ av gröda och spridningsmetod.

— Halten av föroreningar

Föroreningarnas effekter, särskilt med avseende på patogena bakterier och parasiter, tungmetaller (särkilt koppar), antibiotika, antiseptiska medel och rengöringsmedel.

— Upprättande av en matematisk modell. I indata skall ingå väsentliga faktorer, t.ex. egenskaper hos gödseln, typ av odlingsjord, klimatfaktorer och gröda i syfte att få fram uppgifter om de ekologiska och ekonomiska konsekvenserna av olika lokala beslut.

III. NÖTKÖTTSPRODUKTION

Gemensamt forskningsprogram för att förbättra nötköttsproduktionens effektivitet, köttkvaliteten och slaktavkastningen

1. Erhållande av ett större antal livsdugliga kalvar genom

   — bättre kontroll av kalvningen genom

      — förkortade intervaller mellan kalvningarna,

      — synkroniserade brunstperioder,

      — könsbestämning,

      — superovulation och äggtransplantation.

   Beaktande av de praktiska aspekterna av dessa metoder i samband med kreatursförbättring och ökad nötköttsproduktion genom

   — minskad dödlighet bland kalvar på grund av perinatala inälvsinfektioner, metaboliska och respiratoriska sjukdomar under och efter födelsen,

   — tidig avel och användning av förstagångsbetäckta kvigor, avsedda för slakt, genom att främja tidig dräktighet och inducerad kalvning utan att påverka kalvarnas livsduglighet och djurkroppens och köttets kvalitet och genom att angripa problemen med näringsfysiologisk och endokrinologisk tillväxtkontroll, brunst, nedkomst och digivning med tanke på effektiv tillämpning av forskningsresultaten på detta område.

2. Förbättring av köttkvaliteten och ökning av djurkroppens vikt genom bättre förståelse av de genetiska, fysiologiska och näringsfysiologiska faktorer som påverkar kroppens utveckling genom

   — användning av tjurar för ökad slaktvikt,

   — forskning om kreaturens beteende,

   — förbättring av nötköttsproduktionens näringsfysiologiska effektivitet,

   — undersökning av de näringsfysiologiska och fysiologiska faktorer som påverkar kreaturens tillväxt och fysiska utveckling med tanke på forskningsresultatens praktiska tillämpning,

   — standardisering av kriterierna för slakt- och djurkroppsbedömning, förbättring av undersökningarna av djurkropps- och köttkvaliteten i samband med resultaten av näringsfysiologiska och genetiska experiment,

   — förbättrad användning av djurkroppen genom tekniska hjälpmedel, dvs. forskning om styckningens, förpackningens och uppskärningens inverkan på köttkvaliteten.

3. Att arbeta för en bättre förståelse — särskilt genom samordnade program och jämförande studier av urvalskriterierna — av de viktigare europeiska kreatursstammarnas lämplighet, vare sig de används isolerade eller för korsning med frisisk nötboskap, med avseende på fruktsamhet, tidig könsmognad, lätta kalvningar, genetisk motståndskraft mot perinatala sjukdomar, moderegenskaper, tillväxt, näringsfysiologisk avkastning, djurkroppsegenskaper och köttkvalitet med hjälp av forskning om blodgrupper och genetiska markörer och i urvalssyfte för produktion av kött av hög kvalitet.

   Vid denna forskning skall hänsyn tas till nötköttsproduktionens ekonomiska betydelse genom att biologiska och ekonomiska aspekter beaktas i syfte att uppnå bättre balans mellan mjölkproduktionen och nötköttsproduktionen inom gemenskapen.

IV. VÄXTPROTEINER

Gemensamt forskningsprogram för kvalitativ och kvantitativ förbättring av växtproteiner

— Metoder och tekniker för analys och bedömning av proteiner

   — automatisering av analyserna,

   — polyfenolernas inverkan på energibalansen och kvävets smältbarhet,

   — förhållandet mellan å ena sidan proteinernas smältbarhet i den levande organismen och å andra sidan deras fysikaliska lösbarhet genom olika enzymer.

- Förbättring av grödor med hög proteinhalt
  - Forskning på genetikens och urvalsteknikens områden om
    - fodergräs och ärtväxter,
      - kvävefixerande bakteriers roll,
      - metoder för förbättring av rödklöver och lusern,
      - växtnäringsämnens effekter,
      - möjligheten att välja ut fodergrässorter med hänsyn till deras proteinhalt,
      - framställning av fodergräs med hög proteinhalt.
    - ärtväxter
      - kvävefixerande bakteriers roll,
      - undersökning av proteiner från olika arter,
      - förbättring av ärter,
      - urvalsmetodik vid urval med hänsyn till proteinhalten,
      - nya grödors anpassning till europeiska förhållanden.
    - Undersökning av användningen av olika europeiska ärter med hög proteinhalt.
  - Spannmålsförbättringar
    - Proteinsyntes i spannmål, dess vägar och styrning, genetisk variation och dess följder.
    - Möjligheter till och metoder för genetiska förbättringar hos självbefruktande spannmålssorter (vanligt vete, korn) genom
      - urval från stora genpooler,
      - korsningar,
      - användning av mutationer,
      - undersökning av urvalsmekanismer.
    - Majsens genetik, framför allt genom
      - metoderna med användning av Floury 2- och Opaque 2-gener,
      - ändringsgener,
      - studium av förhållandet mellan hög proteinhalt, de inblandade proteinernas kvalitet och avkastningen.